

Ruta relixiosa

Ficha Técnica	
Puntos GPS	
O Couto	Latitude: +43° 29' 53.24" Lonxitude: -8° 10' 27.66"
Capela Santa Margarida	Latitude: +43° 32' 52.22" Lonxitude: -8° 12' 9.71"
Convento de Baltar	Latitude: 43° 34' 9.6918" Lonxitude: -8° 12' 44.0784"
Santa Rita de Xuvia	Latitude: +43° 30' 58.71" Lonxitude: -8° 9' 16.26"
Características	
Saída	Igrexa Mosteiro do Couto
Chegada	Igrexa Santa Rita de Xuvia
Lonxitude	25 Km.
Duración	8 horas
Interese	Arquitectónico- Arqueolóxico
Dificultade	Baixa
Puntos de Interese	
Igrexa San Martiño de Xuvia	
Igrexa Santa María de Castro	
Capela de Santa Margarida	
Convento de Baltar	
Igrexa de San Esteban de Sedes	
Capela de Santa Lucía	
Capela de San Vicente de Placente	
Igrexa da Nosa Señora da O	
Igrexa de San Lourenzo de Doso	
Igrexa de San Xio	
Igrexa de Santa Rita de Xuvia	

A cultura e a tradición únense de novo no percorrido polas xoias da arquitectura que nos ofrece o municipio.

Partimos da igrexa de *San Martiño de Xuvia* representativa do románico, aínda que a súa fachada románica foi substituída máis adiante por unha

barroca, desaparecendo por completo a orixinal de estilo románico. Ten planta basilical de tres naves. Tres ábsides semicirculares amparan as tres capillas

absidales cun arco de entrada tendente a ferradura. Nos capiteles aparecen estrañas figuras de monstros, cabezas de animais, alegorías e adornos vexetais. Aínda que a súa fachada e a torre datan do século XVIII, a súa construción remóntase varios séculos atrás ata o XII.

Especial mención merece o *Mosteiro* xunto o que se encontra a igrexa, por ser unha das construcións máis emblemáticas da comarca e por estar declarado Monumento Artístico Nacional polo Ministerio de Cultura.

Pertencente á orde de Cluny, este mosteiro aparece xa en documentos do século X pero o certo é que non se coñece a súa orixe, deste xeito faremos referencia ó século XVII por sela data da súa construción actual.

Saímos do Couto para dirixirmos a Castro, subindo cara A Picota, a pista levaranos á Estrada de Castela, vía principal do municipio, tomaremos o desvío pola Estrada de Cedeira AC-566 que atoparemos en cuestión de 3 Km a man dereita. En Castro visitaremos a *Igrexa de Santa María*, catalogada como templo medieval a pesares de que as súas remodelacións parecen ser dos séculos XVII e XVIII. O seu cruceiro atópase medio derruído polo paso do tempo.

A nosa seguinte parada será a *Capela de Santa Margarida*, para atopala dirixirémonos ao Val, estrada C-646 Ferrol-Valdoviño. De camiño veremos dous exemplos que forman parte da riqueza arquitectónica que nos regalou a época celta, a *Igrexa de San Mateo de Trasancos* e a *Igrexa de Santa María a Maior* do Val.

A *Capela de Santa Margarida* é unha das máis antigas do municipio, este templo de estilo gótico ten

unha característica portada con arco conopial, distinguimos nela a figura dun xabril símbolo dos señores de Andrade. Frente á capela, as imaxes de Cristo e Santa Margarida están talladas nun cruceiro de pedra.

De retorno á estrada de Valdoviño C-646 a poucos metros está indicado o desvío a man esquerda, que nos levará ao *Convento de Baltar*, adosada ó cal unha moderna capela cun campanario, escalinata e un retablo neobarroco no interior.

De Valdoviño cruzamos a Sedes a través da estrada de A Carreira para visitala *Igrexa de San Estebo* cuxa fachada e torre perfilanse co estilo barroco, sobrio e elegante. Neste caso encontramos o cruceiro levantado no atrio.

Sedes alberga a popular *Feira do Trece* emprazamento da recreación celta cada ano a finais do mes de xullo, con *Oenach Atlántico* que inclúe mercado celta e representacións teatrais nocturnas no Castro. Alí atópase a *Capela de Santa Lucía* relacionada quizáis cun antigo culto á luz, de aí a orixe do nome do lugar en relación á festividade que se celebra o trece de decembro, día de Santa Lucía *cando mengua a noite e crece o día*.

Abandoamos Sedes pola AC-112 e desviándonos en Vilallonte áchase a *Capela de San Vicente de Placente*, aínda que restaurada posteriormente cun aspecto moito máis moderno, documentos demostránnos que xa existía no século XVI. Ten ademáis un pequeno cruceiro na parcela do campo que acompaña ó conxunto.

Retomamos andares cara Pedroso, estrada de San Sadurniño AC-112 ata *Nosa Señora da O* homenaxeada polos seus devotos a segunda fin de semana de maio, como agradecemento por propiciar as choivas en épocas de sequío era paseada en romaría.

No centro de Pedroso unha igrexa máis moderna evoca o antigo mosteiro medieval cunha serie de lápidas na porta principal. Outro caso en que o cruceiro, feito en pedra serpentina, atópase no interior do templo, situado no atrio.

De regreso o centro de Narón aínda nos esperan varias paradas obrigadas, tomaremos a estrada C-641 Ortigueira-Ferrol para ver a *Igrexa de San Lourenzo de Doso* aínda que bastante deteriorada polo paso do tempo, o seu encanto reside na bóveda de canón e a torre do seu campanario de estilo rural, créense orixinais do século XVI.

San Xiao de Narón tamén posúe unha encantadora igrexa parroquial e despois de situarnos nówamente na Estrada de Castela, no número 954 visitaremos para rematar, *Santa Rita de Xuvia* de estilo ecléctico.

A súa fachada principal remata en dúas torres campanario, un arco de medio punto encadra a porta principal con decoración no tímpano. Ten unha pranta rectangular dividida por arcos faxóns formando bóveda de canón.